

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

ДО

Г-ЖА МАРИЯ ГАБРИЕЛ

ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
И МИНИСТЪР НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

И

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАЦИОНАЛНИЯ
СЪВЕТ ЗА ТРИСТРАННО
СЪТРУДНИЧЕСТВО

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА
№ 639
- 5 OCT 2023

СТАНОВИЩЕ

на БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

ОТНОСНО: *Проект на Постановление на Министерския съвет за определяне на размера на минималната работна заплата за страната за 2024 г.*

УВАЖАЕМА Г-ЖО ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР- ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Българска търговско-промишлена палата (БТПП) след като разгледа проект на постановление на Министерски съвет за определяне на размера на минималната работна заплата за страната за 2024г, изразява следната позиция:

Палатата не подкрепя проекта на постановление на Министерски съвет за определяне на размера на минималната работна заплата за страната за 2024г. Не веднъж и в предходни свои позиции БТПП е изразявала своето несъгласие с увеличаването на минималната работна заплата, основано на критерии съгласно приетият в чл.244, ал.2 от Кодекса на труда механизъм.

Приетият вече начин за определяне на МРЗ в чл.244, ал.2 от КТ противоречи на изискванията на Директива 2022/2041, относно адекватните минимални работни заплати и Конвенция 131 на МОТ. С приемането на този механизъм се подменят целите и духа на Директивата и международните стандарти в областта, подкопава се и се обезсмисля социалния диалог в областта на договарянето на МРЗ и се ерозира ролята на социалните партньори по ключов за тях въпрос. Българската държава в нарушение на своето международно задължение продължава да не приема

механизъм за определяне на МРЗ, а вместо това въвежда автоматизъм за сяло повишаване на МРЗ като 50% от средната работна заплата.

От БТПШ многократно сме настоявали за спазването на произтичащите задължения от Конвенция 131 на МОТ и приемането на прозрачен механизъм и ясни критерии, чрез които да се гарантира определяне и актуализиране на минималната работна заплата и този механизъм не трябва да е в ущърб на социалния диалог и трябва да е съобразен с критериите и принципите, заложенн в Конвенцията.

Конвенция 131 на МОТ изисква да бъде въведен механизъм за определяне на МРЗ, а механизма означава обективни критерии, като отчитане на икономическите фактори, включително изискванията за икономическо развитие, нивата на производителност и желанието за постигане и поддържане на високо равнище на заетост. Практика в страната е определянето на размера на минималната работна заплата да бъде по административен път, без анализ на съответствието с критериите заложенн в Конвенцията, както и без да съществуват ясни критерии, които да служат за механизъм за изчисляването ѝ. Подобен подход е неоправдан и ще доведе до неравноправие и дискриминация в различните региони и отрасли в страната, където средната заплата е със стотици левове разлика, от определената средна заплата за страната. В определени общини или браншове е възможно дори МРЗ да достигне близки нива до заплатите на квалифицираните работници и служители.

С приетият вече текст на чл.244, ал.2 от КТ се определя резултатът от прилагане на потенциални социално-икономически критерии, което напълно обезсмисля тяхното обсъждане. Използва се само една от многото примерни референтни стойности, препоръчани от Директивата, при това – неправилно. Сравнява се минимална заплата с брутна средна заплата, а не нетна с нетна или брутна с брутна. Това за България е в най-голяма степен неадекватно, т.к. в страната ни още съществува остатък от плановата държавна икономика, административно въведени задължителни начисления за прослужено време, които в другите страни се определят с вътрешните политики за заплатите в предприятията, в съответствие с техните възможности.

Минималната работна заплата е резултатна величина и тя би трябвало да се определя и от повишаване на производителността, повишаване на приходите, след подобряване на количеството и качеството на положения труд, а не само поради инфлация.

Икономическия ръст е инструментът, който може да позволи резонно увеличаване на равнището на заплащането на труда и да повиши благосъстоянието на българските граждани, релевантно с това на българските фирми и повишаване на тяхната конкурентоспособност в световен мащаб.

Установената в КТ процедура за определяне и актуализиране на законоустановената минимална работна заплата за страната, не се основава на национални критерии, като:

- Не е отчетено подобавашо, с подходящ актуален анализ въздействието върху МСП на регионално и отраслово ниво, като изискване държавите-членки, да избягват налагането на ненужни финансови ограничения, особено, ако те пречат за създаването и развитието на МСП.
- За да се постигне това, държавите членки се насърчават да оценят въздействието на своите мерки за транспониране върху МСП, за да гарантират, че те не са непропорционално засегнати.

БТПП настоява да бъде направен актуален анализ на въздействието на приетия механизъм за определяне на МРЗ, както и конкретната стойност от 933лв. от 01.01.2024г, отчитайки регионални и отраслови специфики на бизнеса и отражението върху предприятията и тяхната възможност да приемат такива нива на МРЗ и да останат конкурентноспособни.

БТПП поддържа становището си и предлагаме изменение на чл. 244, ал. 2 на КТ, по начин, който:

- да въведе дефиниция за МРЗ и нейните компоненти, с позоваване/препращане към механизма предвиден в Конвенция № 131 на МОТ,
- да не съдържа количествени параметри
- и при определяне на критерии за адекватност да се сравняват брутни съотношения, като това включва сравняването на брутни величини.

С оглед на гореизложеното, БТПП не подкрепя предложени проект на Постановление на Министерския съвет за определяне на размера на минималната работна заплата за страната за 2024 г. и настоява за преразглеждане на приетият вече текст на чл.244, ал.2 от КТ.

С уважение,

Цветан Симеонов,
Председател на БТПП.

